सर्गः १० अथ जातु रुरोर्गृहीतवर्त्मा विपिनेपार्श्वचरैरलक्ष्यमाणः। श्रमफेनमुचा तपस्विगाढान्तमसां प्राप नदीं तुरङ्गमेन ॥ ७३ ॥ कुम्भपूरणभवः पटुरुच्चैरुच्चचार निनदोम्भसि तस्याः। तत्र सद्विरदबृंहितशङ्की शब्दपातिनमिषुं विससर्ज ॥ ७४॥ नृपतेः प्रतिषिद्धमेव यत्कृतवान् पङ्किरथोविलङ्घ्य तत्। अपथे पदमर्पयन्ति हि श्रुतवन्तोपिरजोनिमीलिताः।७५।

अथेति अथानन्तरं स राजा जातु कदाचित्तुरङ्गमेनाश्वेन तमसां नदीं प्राप किं० सः रुरोर्मृगभेदस्य गृहीतं वर्त्म मार्गो येन सः पुं किं० सः विपिने वने पार्श्वचरैर्भृत्यैरलक्ष्यमाणोनदृश्यमानः किं० तुरं श्रमेण फेनान् मुञ्चति तेन किं० तमसां तपस्विभिर्गाढां सेवितां ॥ ७३ ॥ कुम्भेति। तस्यां तमसायां कुम्भस्य घटस्य पूरणेन भवति जायते सः पटुर्मधुर उच्चैर्गभीरोनिनदः शब्द उच्चचार उत्पन्नः तत्र निनदे द्विरदस्य गजस्य बृंहितं शब्दं शङ्कते स राजा शब्दे पतति तमिषुम्बाणं विससर्ज तत्याज ॥ ७४ ॥ नृपतेरिति। नृपतेराज्ञो यत् वन्यगजे बाणमोचनं प्रतिषिद्धं निषिद्धमेव पङ्किरथोदशरथः शास्त्रमुलङ्घ्य तत्कृतवान् हि निश्चये रजसा रजो गुणेन निमीलिता आच्छादिताः श्रुतवन्तः शास्त्रज्ञा अपिअपथे निषिद्धमार्गे पदं चरणमर्पयन्ति स्थापयन्ति ॥ ७५ ॥